

Αριθμός 875/2013

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 11 Μαρτίου 2011, με την εξής σύνθεση: Π. Πικραμμένος, Πρόεδρος, Α. Θεοφιλοπούλου, Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, Χρ. Ράμμος, Δ. Μαρινάκης, Μ. Καραμανώφ, Α. Σακελλαροπούλου, Δ. Σκαλτσούνης, Α.-Γ. Βώρος, Π. Ευστρατίου, Μ. Γκορτζολίδου, Ι. Γράβαρης, Γ. Τσιμέκας, Π. Καρλή, Α. Ντέμσιας, Φ. Ντζίμας, Η. Τσακόπουλος, Β. Καλαντζή, Μ. Παπαδοπούλου, Δ. Κυριλλόπουλος, Ε. Κουσιουρής, Ο. Ζύγουρα, Κ. Κουσούλης, Κ. Φιλοπούλου, Θ. Αραβάνης, Κ. Πισπιρίγκος, Α. Χλαμπέα, Δ. Μακρής, Σύμβουλοι, Σ. Βιτάλη, Π. Τσούκας, Μ. Αθανασοπούλου, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Α. Ντέμσιας και Θ. Αραβάνης καθώς και ο Πάρεδρος Π. Τσούκας μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 1η Σεπτεμβρίου 2006 αίτηση:

των Νομικών Προσώπων Ιδιωτικού Δικαίου: 1) "Κυνηγετικός-Σκοπευτικός Σύλλογος Εορδαίας", που εδρεύει την Πτολεμαΐδα, 2) "Κυνηγετικός – Σκοπευτικός Σύλλογος Πατρών", που εδρεύει στην Πάτρα, τα οποία δεν παρέστησαν, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο, 3) "Κυνηγετικός Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ν. Ηλείας", που εδρεύει στον Πύργο, 4) "Κυνηγετικός Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ναυπακτίας και Δωρίδας", που εδρεύει στη Ναύπακτο, 5) "Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ν. Μεσσηνίας", που εδρεύει στα Φιλιατρά, τα οποία δεν παρέστησαν, 6) "Κυνηγετικός Σύλλογος Σχηματαρίου Βοιωτίας", που εδρεύει στο Σχηματάρι, 7)

“Κυνηγετικός - Σκοπευτικός Σύλλογος Λήμνου”, που εδρεύει στο Μούδρο, 8) “Κυνηγετικός Όμιλος Ν. Μαγνησίας”, που εδρεύει στο Βόλο, 9) “1^{ος} Κυνηγετικός Σύλλογος Αιγάλεω”, που εδρεύει στο Αιγάλεω, τα οποία δεν παρέστησαν, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο, 10) “Κυνηγετικός Σύλλογος Ν. Ερυθραίας”, που εδρεύει στη Ν. Ερυθραία, το οποίο δεν παρέστη, 11) “Σκοπευτικός Σύλλογος Κυνηγών Ν. Αιτωλοακαρνανίας”, που εδρεύει στο Μεσολόγγι, το οποίο δεν παρέστη, αλλά ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση νομιμοποιήθηκε με συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο και 12) “Κυνηγετικός – Σκοπευτικός Σύλλογος Πολυχνίτου Λέσβου”, που εδρεύει στον Πολυχνίτο Μυτιλήνης, το οποίο δεν παρέστη,

κατά των Υπουργών: 1) Οικονομίας και Οικονομικών, 2) Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, οι οποίοι παρέστησαν με τον Δημ. Αναστασόπουλο, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Η πιο πάνω αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ’ αριθμ. 838/2008 παραπεμπτικής αποφάσεως του Β’ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να επιλύσει η Ολομέλεια το ζήτημα που αναφέρεται στην απόφαση.

Με την αίτηση αυτή τα αιτούντα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ’ αριθ. 96670/4720/8.8.2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, περί καθορισμού τελών έκδοσης αδειών κυνηγίου για το έτος 2006-2007.

Ο Εισηγητής, Σύμβουλος Γ. Τσιμέκας, άρχισε τη συζήτηση της υποθέσεως με την ανάγνωση της παραπεμπτικής αποφάσεως, η οποία αποτελεί και την εισήγηση του Τμήματος.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον αντιπρόσωπο των Υπουργών, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της υπό κρίση αιτήσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη

σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ á τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την υπό κρίση αίτηση έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθ. 2378715, 3313335/2006, σειράς Α, ειδικά γραμμάτια παραβόλου).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθ. 96670/4720/2006 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων «Καθορισμός τελών έκδοσης αδειών κυνηγίου για το κυνηγετικό έτος 2006-2007» (Β 1088/9-8-2006), κατά το μέρος που με την απόφαση αυτή καθορίζονται τέλη διαφορετικού ύψους για τους κυνηγούς που είναι μέλη κυνηγετικών συλλόγων συνεργαζομένων με το Υπουργείο Γεωργίας (ήδη Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) και για εκείνους που είναι μέλη κυνηγετικών συλλόγων που δεν συνεργάζονται με το εν λόγω Υπουργείο.

3. Επειδή, με την υπ' αριθ. 838/2008 απόφαση του Β΄ Τμήματος, η υπό κρίση αίτηση απορρίφθηκε ως προς τους αιτούντες «Κυνηγετικός Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ν. Ηλείας», «Κυνηγετικός Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ναυπακτίας και Δωρίδας», «Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ν. Μεσσηνίας», «Κυνηγετικός Σύλλογος Ν. Ερυθραίας» και «Κυνηγετικός-Σκοπευτικός Σύλλογος Πολυχνίτου Λέσβου» για έλλειψη νομιμοποίησης και απορρίφθηκαν, με οριστική κρίση, επίσης, ορισμένοι εκ των προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως (βλ. σκέψεις 17 και 18 αυτής). Περαιτέρω, με την ίδια απόφαση η κρινόμενη υπόθεση παραπέμφθηκε, ως προς τους λοιπούς αιτούντες, στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατά τα οριζόμενα στην προστεθείσα με το από 6.4.2001 Ψήφισμα της Ζ΄ Αναθεωρητικής Βουλής των Ελλήνων (Α' 84) παράγραφο 5 του άρθρου 100 του Συντάγματος, προς επίλυση του ζητήματος της συνταγματικότητας του άρθρου 262 παρ. 3 του ν. δ/τος 86/1969 και, ειδικότερα, της τυχόν αντίθεσής του προς τα άρθρα 78 παρ. 4 και 12 του Συντάγματος και, κατά

τα λοιπά, λόγω σπουδαιότητας κατ' άρθρο 14 παρ. 2 του π. δ/τος 18/1989 (Α' 8).

4. Επειδή, στο άρθρο 262 του ν. δ/τος 86/1969 ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Η θήρα επιτρέπεται μόνον εις τον κάτοχον αδείας θήρας, εκδιδομένης εις τον τόπον της μονίμου κατοικίας του υπό της αρμοδίας δασικής αρχής. 2. 3. [όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. δ/τος 996/1971, Α' 192, και τροποποιήθηκε περαιτέρω με το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003, Α' 191] ... Η άδεια θήρας εκδίδεται επί τη υποβολή γραμματίου ή τριπλοτύπου εισπράξεως του αρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφ. Θήρας), εκ αα) δραχμών ... δια την τοπικήν άδειαν, ββ) ... δια την περιφερειακήν, γγ) ... δια την γενικήν, δδ) ... Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορούν να αυξομειώνονται τα ανωτέρω ποσά. Για τους κυνηγούς που αποκτούν την άδεια θήρας απευθείας από τις δασικές αρχές, τα ανωτέρω ποσά προσαυξάνονται κατά ποσοστό ενενήντα τοις εκατό (90%) επί του ποσού που καθορίζεται εκάστοτε από την υπουργική απόφαση, που εκδίδεται σύμφωνα με την παράγραφο 10 του άρθρου 266 του ν.δ. 86/1969 ... ως εισφορά υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και διατίθενται για φιλοθηραματικούς σκοπούς. 4. Προς έκδοσιν της κατά τα ανωτέρω αδείας θήρας απαιτείται εισέτι και γραμμάτιον ή τριπλότυπον εισπράξεως του αρμοδίου ταμείου υπέρ του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας) εκ δραχμών ... δια τοπικάς και περιφερειακάς αδείας και δραχμών ... δια γενικάς τοιαύτας, προς εξασφάλισιν λογαριασμού πληρωμής των εν άρθρω 267 φυλάκων θήρας. ... 5. Τα εις τας παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου αναφερόμενα ποσά δύνανται να αυξάνωνται δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας. 6. Δι' αποφάσεως του επί της Γεωργίας Υπουργού, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως,

καθορίζονται ο τύπος, η μορφή και τα στοιχεία, άτινα δέον να περιέχη η άδεια θήρας, η διαδικασία εκδόσεως ταύτης, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά προς έκδοσιν ταύτης, τόσον δια τους Έλληνας πολίτας όσον και δια υπηκόους ξένων κρατών, ... 7. ... ». Περαιτέρω, στο άρθρο 266 του εν λόγω ν. δ/τος ορίζεται: «1. Δια την σύστασιν κυνηγετικού συλλόγου απαιτείται η τήρησις των περί σωματείων κειμένων διατάξεων, ... 3. Αι κυνηγετικά οργανώσεσι υπάγονται εις το Υπουργείον Γεωργίας, το οποίον ορίζεται ως ανωτέρα εποπτική αρχή. 4. [όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 177/1975, Α' 205] Εις εκάστην περιφέρειαν Διευθύνσεως Δασών άνευ Δασαρχείων, ή Νομοδασαρχείου ή Δασαρχείου, δύναται να αναγνωρισθούν υπό του Υπουργού Γεωργίας, ως συνεργαζόμενοι κυνηγετικοί σύλλογοι: ... 5. Εις εκάστην κυνηγετικήν περιφέρειαν ιδρύεται ανά μία κυνηγετική ομοσπονδία, εις ην υπάγονται υποχρεωτικώς άπαντες οι κυνηγετικοί σύλλογοι της περιφερείας με έδραν την της κυνηγετικής περιφερείας. 6. [όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 177/1975] Ιδρύεται με έδραν τας Αθήνας Κυνηγετική Συνομοσπονδία, εις ην υποχρεωτικώς υπάγονται άπασαι αι Κυνηγετικά Ομοσπονδία. ... 7. Δι' αποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, δημοσιευομένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως καθορίζονται αι λεπτομέρειαι της λειτουργίας των κυνηγετικών συλλόγων, των ομοσπονδιών και συνομοσπονδίας, των διοικητικών συμβουλίων, της συνθέσεως αυτών, των προσόντων και ιδιοτήτων των μελών αυτών, της θητείας τούτων, των καταστατικών των, της περιουσίας αυτών, της προσωρινής διοικήσεως αυτών και πάσης συναφούς λεπτομερείας, σκοπούσεως εις την καλύτεραν εξυπηρέτησιν της θήρας. Ωσαύτως, δια της αυτής αποφάσεως ρυθμίζονται αι προϋποθέσεις και τα κριτήρια αναγνωρίσεως των κυνηγετικών συλλόγων ως και τα της συγχωνεύσεως αυτών. 8. ... 10. [όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 παρ. 3 του ν. 3170/2003] Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται τα των δικαιωμάτων εγγραφής

και των ετήσιων συνδρομών των Κυνηγετικών Συλλόγων. Από τα έσοδα αυτά ποσοστό που καθορίζεται με την ανωτέρω υπουργική απόφαση διατίθεται προς τις Κυνηγετικές Ομοσπονδίες στις οποίες ανήκει κάθε Κυνηγετικός Σύλλογος και ποσοστό τουλάχιστον πενήντα έξι τοις εκατό (56%) περιέρχεται στην Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος, από το οποίο ποσοστό τουλάχιστον ενενήντα πέντε τοις εκατό (95%) χρησιμοποιείται για τη με κάθε νόμιμο μέσο φύλαξη και προστασία του θηράματος, την ανάπτυξη και την αξιοποίησή του ανάλογα με τις εδαφικές και κλιματολογικές συνθήκες της χώρας, τον εμπλουτισμό της χώρας με θηράματα, καθώς και ο,τιδήποτε συνδράμει στην αναβάθμιση και προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και της άγριας πανίδας. Για τις λοιπές κυνηγετικές οργανώσεις (Κυνηγετικοί Σύλλογοι και Κυνηγετικές Ομοσπονδίες) τουλάχιστον το ήμισυ των εσόδων αυτών διατίθεται υποχρεωτικά για τους ανωτέρω σκοπούς και ειδικότερα όσον αφορά τους Κυνηγετικούς Συλλόγους, αφαιρουμένων των ποσών των εισφορών προς την Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδος και προς τις Κυνηγετικές Ομοσπονδίες στις οποίες ανήκουν. Εν πάση περιπτώσει το ποσό της συνδρομής δεν μπορεί να ορισθεί μικρότερο των τριάντα τεσσάρων (34) ευρώ».

5. Επειδή, το Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.) συνιστά νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (βλ. άρθρο 12 του α.ν. 574/1937, Α' 110, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του ν. 389/1943, Α' 233, βλ. και ΣΤΕ 1570/2005 Ολομ.). Στο άρθρο 8 του ν. 3208/2003 «Προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις» (Α' 303) ορίζεται ότι «1. Τα έργα και οι εργασίες ανάπτυξης, εκμετάλλευσης και προστασίας του δασικού και θηραματικού πλούτου της χώρας χρηματοδοτούνται από τον τακτικό προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων και των εσόδων του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών ... 2.

Στον προϋπολογισμό του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, ο φορέας 120 «Δάση-Θήρα» μετονομάζεται σε «Ειδικό Φορέα Δασών». 3. Πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών είναι: α. ... ε. Τα γραμμάτια ή διπλότυπα εισπράξεως για την έκδοση άδειας κυνηγίου, που προβλέπονται από τον Α.Ν. 1926/1939 άρθρο 8. στ. ... 5. Οι πόροι της παραγράφου 2 διατίθενται αποκλειστικά για την ανάπτυξη, προστασία και διαχείριση του δασικού και θηραματικού πλούτου και γενικότερα της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας, απαγορευομένης της διάθεσης των πόρων αυτών για άλλους σκοπούς. Ειδικότερα οι πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών διατίθενται για: α) Τη διαχείριση των δημόσιων δασών. β) Τη διενέργεια αναδασώσεων και την ανόρθωση υποβαθμισμένων δασών, τα δασικά φυτώρια, τη σποροσυλλογή, τη λειτουργία του εργαστηρίου και της κεντρικής αποθήκης δασικών σπόρων, καθώς και τη βελτίωση των υποδομών τους. γ) Την αντιδιαβρωτική και αντιχειμαρρική προστασία των δασικών εδαφών. δ) Τη διάνοιξη, βελτίωση και συντήρηση του δασικού οδικού δικτύου. ε) Τη βελτίωση των ορεινών βοσκοτόπων. στ) Την ίδρυση χώρων αναψυχής και την εκτέλεση έργων εξωραϊσμού δασικών τοπίων. ζ) Την προστασία και ανάδειξη των εθνικών δρυμών, των αισθητικών δασών και των μνημείων της φύσης. η) Την ίδρυση και λειτουργία εκτροφείων και καταφυγίων άγριας ζωής και ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών. θ) Την αγορά ή απαλλοτρίωση δασών και εκτάσεων που βρίσκονται εντός δασών. ι) Τη χρηματοδότηση ερευνητικών προγραμμάτων δασοπονικού εν γένει ενδιαφέροντος, καθώς και προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης δασικών υπαλλήλων, την καταβολή εισφορών της χώρας για τη συμμετοχή της σε διεθνείς οργανισμούς και την προμήθεια σχετικών με την εν γένει δασοπονία βιβλίων και περιοδικών. ια) Τη διοργάνωση ημερίδων και συνεδρίων και την έκδοση εντύπων σχετικών με τη δασοπονία, την πρόληψη των δασικών πυρκαγιών, το περιβάλλον και την άγρια ζωή. ιβ) Την κάλυψη των εξόδων μεταφοράς, υποδοχής, περίθαλψης, διατροφής, επαναπατρισμού και επανεξαγωγής των ειδών της άγριας πανίδας, καθώς

και των κατασχεθέντων ειδών αυτής και της αυτοφυούς χλωρίδας. ιγ) Την κατάρτιση των δασικών χαρτών και του Δασολογίου και τη χρηματοδότηση προμήθειας του αναγκαίου εξοπλισμού. ιδ) Την υποστήριξη του αντικειμένου της δασοπροστασίας, όπως αυτό προσδιορίζεται στο άρθρο 36 του Ν.1845/1989 (ΦΕΚ 102 Α) και στο άρθρο 58 του Ν. 2637/1998. ιε) Τη χρηματοδότηση ίδρυσης κρατικών δασικών βιομηχανιών, καθώς και μηχανολογικών υποδομών των ήδη ευρισκομένων σε λειτουργία. 6. ...».

6. Επειδή, με την υπ' αριθ. 107411/3926/2004 απόφαση του Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων «Καθορισμός ετήσιας συνδρομής των κυνηγών στους αναγνωρισμένους Κυνηγετικούς Συλλόγους» (Β' 1281), η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση του άρθρου 266 παρ. 7 και 10 του ν. δ/τος 86/1969, ορίσθηκε η συνδρομή των κυνηγών στους αναγνωρισμένους συνεργαζομένους κυνηγετικούς συλλόγους από την κυνηγετική περίοδο 2004-2005 σε σαράντα εννέα (49) ευρώ, η δε ετήσια εισφορά των συλλόγων αυτών προς τις κυνηγετικές ομοσπονδίες και την Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδας σε ποσοστό 11,08% (5,43 ευρώ) και 56% (27,44 ευρώ), αντιστοίχως, από τις συνδρομές των κυνηγών - μελών τους (το απομένον ποσοστό 32,92% εκ 16,13 ευρώ αποτελεί το καθαρό έσοδο των αναγνωρισμένων κυνηγετικών συλλόγων). Περαιτέρω δε προβλέφθηκε ότι τα ποσά αυτά κατατίθενται από τον κυνηγετικό σύλλογο στους αντίστοιχους λογαριασμούς για την κατάθεση της ανωτέρω εισφοράς προς την αντίστοιχη κυνηγετική ομοσπονδία και την Κυνηγετική Συνομοσπονδία, κατά τη διαδικασία εκδόσεως ή θεωρήσεως της αδείας θήρας και τα σχετικά παραστατικά καταθέσεώς τους, ήτοι τα τραπεζικά γραμμάτια εισπράξεως, αποτελούν απαραίτητα δικαιολογητικά για την έκδοση ή θεώρηση αδειών θήρας, καθώς και ότι οι κυνηγετικοί σύλλογοι και ομοσπονδίες διαθέτουν τουλάχιστον το 50% των ετησίων εσόδων τους σε φιλοθηραματικές δαπάνες, η δε Κυνηγετική Συνομοσπονδία τουλάχιστον το 95% αυτών σε φιλοθηραματικές δαπάνες συμπεριλαμβανομένων των δαπανών των φυλάκων θήρας των

ομοσπονδιών και του εξοπλισμού αυτών [συνολικά, δηλαδή, ποσοστό 75,20% τουλάχιστον της ετήσιας συνδρομής των κυνηγών στους αναγνωρισμένους Κυνηγετικούς Συλλόγους διατίθεται σε φιλοθηραματικές δαπάνες, ήτοι 16,46 % $(32,92\% \times 50\%) + 5,54 (11,08 \times 50\%) + 53,20 (56\% \times 95\%)$].

7. Επειδή, με την υπ' αριθ. 99614/3881/2001 απόφαση του Υπουργού Γεωργίας «Διαδικασία και δικαιολογητικά έκδοσης άδειας κυνηγίου» (Β' 1050), η οποία εκδόθηκε κατ' επίκληση του άρθρου 262 του ν. δ/τος 86/1969, προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι ο κυνηγός μπορεί να ζητήσει είτε απευθείας από την αρμόδια δασική αρχή την έκδοση ή ανανέωση της άδειας κυνηγίου είτε μέσω του αναγνωρισμένου κυνηγετικού συλλόγου, του οποίου είναι μέλος. Εξάλλου, κατά τη διάταξη του άρθρου 262 παρ. 3 του ν. δ/τος 86/1969, αντικατασταθείσα με το άρθρο 12 του ν. δ/τος 996/1971, όπως τροποποιήθηκε περαιτέρω με το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003, οποιοσδήποτε επιθυμεί να λάβει άδεια θήρας, είτε δεν είναι μέλος κυνηγετικού συλλόγου, είτε είναι μέλος συνεργαζομένου ή μη κυνηγετικού συλλόγου, υποχρεούται να καταβάλει υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ.Δ. και το προβλεπόμενο από τη διάταξη αυτή ποσό, η καταβολή δε αυτού συνιστά εκ του νόμου προϋπόθεση για την έκδοση της άδειας θήρας. Το εν λόγω ποσό μπορεί να αυξομειώνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας (ήδη Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων). Με την τελευταία διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003 προβλέφθηκε, για τους κυνηγούς που αποκτούν την άδεια θήρας απευθείας από τις δασικές αρχές, η προσαύξηση του καταβαλλομένου τούτου υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ.Δ. ποσού, κατά ποσοστό 90% επί της καθοριζόμενης κατ' αρθρ. 266 παρ. 10 ν. δ/τος 86/1969 συνδρομής υπέρ των συνεργαζομένων κυνηγετικών συλλόγων, ως εισφορά υπέρ αυτού για σκοπούς φιλοθηραματικούς, έτσι ώστε «να διασφαλισθεί η ισότητα μεταξύ των κυνηγών που αποκτούν την άδεια θήρας μέσω των αναγνωρισμένων και συνεργαζομένων με το Υπ.

Γεωργίας κυνηγετικών οργανώσεων και πληρώνουν εισφορά σε αυτές και εκείνων που αποκτούν την άδεια θήρας απευθείας από τις δασικές αρχές καθώς και οι κυνηγοί αυτοί ωφελούνται αμέσως ή εμμέσως από τις δράσεις και τις ενέργειες των ανωτέρω κυνηγετικών οργανώσεων που λαμβάνουν χώρα επ' ωφελεία όλων ανεξαιρέτως των κυνηγών και υλοποιούνται μέσω των εισφορών των κυνηγών στις οργανώσεις αυτές» (βλ. εισηγητική έκθεση σχετικής τροπολογίας). Κατ' επίκληση δε της εν λόγω εξουσιοδοτικής διατάξεως της παραγράφου 3 του άρθρου 262 του ν. δ/τος 86/1969, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη ήδη κοινή υπουργική απόφαση, με την οποία καθορίσθηκαν «τα τέλη έκδοσης αδειών κυνηγίου για το κυνηγετικό έτος 2006-2007», κατά κατηγορίες αδειών και υποχρέων, ως εξής: «1. Για τους ημεδαπούς κυνηγούς και τους υπηκόους Κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι μέλη αναγνωρισμένων συνεργαζόμενων με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κυνηγετικών συλλόγων: 1.1. Τέλη τοπικής άδειας κυνηγίου 9 €. 1.2. Τέλη περιφερειακής άδειας κυνηγίου 30 €. 1.3. Τέλη γενικής άδειας κυνηγίου 50 €. 2. Οι υπήκοοι Κρατών - Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ομογενείς, ή οι υπήκοοι ξένων κρατών που διαμένουν στην Ελλάδα πέραν της 15ετίας, οι διπλωματικοί υπάλληλοι και οι ημεδαποί που εφοδιάζονται με άδεια κυνηγίου απευθείας από τις δασικές αρχές καταβάλλουν υπέρ του "Ειδικού Φορέα Δασών" του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών (λογ. 26671/8) τα τέλη ως ακολούθως: 2.1. Τέλη τοπικής άδειας κυνηγίου 9 + 44,10 = 53,10 €. 2.2. Τέλη περιφερειακής άδειας κυνηγίου 30 + 44,10 = 74,10 €. 2.3. Τέλη γενικής άδειας κυνηγίου 50 + 44,10 = 94,10 €. ...».

8. Επειδή, στο άρθρο 78 του Συντάγματος ορίζεται, στη μεν παράγραφο 1 ότι «Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος», στη δε παράγραφο 4

ότι «Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή οι εξαιρέσεις από τη φορολογία ... δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης ...». Με την τελευταία διάταξη θεσπίζεται απαγόρευση νομοθετικής εξουσιοδότησεως μόνον προκειμένου περί φορολογικών και όχι προκειμένου περί ανταποδοτικών ή άλλου χαρακτήρος οικονομικών βαρών (ΣΤΕ 3293/2005 Ολομ. κ.α.).

9. Επειδή, εξ άλλου, όπως έχει παγίως κριθεί, το ανταποδοτικό τέλος διακρίνεται από το φόρο κατά το ότι αποτελεί μιν και αυτό, όπως ο φόρος, αναγκαστική παροχή, καταβάλλεται, όμως, έναντι ειδικής αντιπαροχής ήτοι έναντι ειδικώς παρεχόμενης δημόσιας υπηρεσίας, προς την οποία μάλιστα τελεί σε σχέση αντιστοιχίας, γιατί αποσκοπεί στην κάλυψη του κόστους της υπηρεσίας. Η δημόσια δε αυτή υπηρεσία, προς την οποία στοιχεί το ανταποδοτικό τέλος, παρέχεται προεχόντως χάριν δημοσίου σκοπού, εξυπηρετούνται, όμως, με αυτήν ταυτοχρόνως και όποιοι την χρησιμοποιούν, που φέρουν και το βάρος των δαπανών της (πρβλ. ΑΕΔ 5/1984, ΣΤΕ 2483/1999, 950, 649/1981).

9. Επειδή, το χρηματικό ποσό, το οποίο απαιτείται να καταβάλλεται για την έκδοση άδειας θήρας, σύμφωνα με το άρθρο 262 παρ. 3 του ν.δ/τος 89/1969, αποτελεί οικονομικό βάρος υπέρ νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου (του ως άνω Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών), το οποίο, όπως προκύπτει από τους σκοπούς για τους οποίους διατίθεται, είναι ανταποδοτικό τέλος και δεν έχει φορολογικό χαρακτήρα. Τούτο δε, διότι, πέραν των φιλοθηραματικών σκοπών ίδρυσης και λειτουργίας εκτροφείων και καταφυγίων άγριας ζωής και ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών και κάλυψης των εξόδων μεταφοράς, υποδοχής, περίθαλψης, διατροφής, επαναπατρισμού και επανεξαγωγής των ειδών της άγριας πανίδας, για τους οποίους καταβάλλεται το εν λόγω ποσό, κατ' άρθρο 8 παρ. 5 του ν. 3208/2003 (περιπτ. η και ιβ), και οι λοιποί αναφερόμενοι στο άρθρο αυτό σκοποί, προς εξυπηρέτηση των οποίων

επίσης διατίθεται, αποβλέπουν ευθέως στην προστασία του δασικού και, συνεπώς, κατ' επέκταση του θηραματικού πλούτου, αφού μέσω της προστασίας των δασών προστατεύονται και τα απαραίτητα για την άσκηση της κυνηγετικής δραστηριότητας θηράματα και η άγρια ζωή. Ενόψει αυτών, το εν λόγω οικονομικό βάρος, καταβαλλόμενο προς εξυπηρέτηση σκοπών που θάλπουν εν γένει την κυνηγετική δραστηριότητα, έχει ανταποδοτικό χαρακτήρα έναντι των υπόχρεων προς καταβολή αυτού και, επομένως, η διάταξη του άρθρου 262 παρ. 3 του ν. δ/τος 86/1969, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003, δεν αντίκειται στο άρθρο 78 παρ. 4 του Συντάγματος, εκ του ότι δεν προβαίνει στον προσδιορισμό της ένδικης οικονομικής επιβαρύνσεως αλλά αναθέτει αυτόν στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, στους οποίους παρέχει την εξουσιοδότηση να καθορίζουν, με κοινή κανονιστική απόφασή τους, το ποσό της και αυτό, ειδικώς ως προς τους κυνηγούς που αποκτούν την άδεια θήρας απευθείας από τις δασικές αρχές, προσαυξημένο κατά ποσοστό 90% της εκάστοτε, ομοίως κανονιστικώς οριζομένης, συνδρομής προς τους συνεργαζομένους με το Υπουργείο κυνηγετικούς συλλόγους. Κατά τη γνώμη, όμως, των Συμβούλων Α.-Γ. Βώρου, Ιωαν. Γράβαρη, Γ. Τσιμέκα, Ηρ. Τσακόπουλου, Κ. Φιλοπούλου και Αντ. Χλαμπέα, το ανωτέρω χρηματικό ποσό, το οποίο καταβάλλεται για την έκδοση άδειας θήρας, αποτελεί οικονομικό βάρος το οποίο δεν έχει τον χαρακτήρα ανταποδοτικού τέλους αλλά αποτελεί φόρο, αφού, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 5 του ν. 3208/2003, πέραν των ως άνω φιλοθηραματικών σκοπών, η επιβολή του αποσκοπεί, κυρίως, στην ανάπτυξη, προστασία και διαχείριση του δασικού πλούτου και της αυτοφυούς χλωρίδας της χώρας και στη δημιουργία εσόδων προς εκτέλεση πλήθους συναφών έργων και δράσεων, οι οποίες, όπως λεπτομερώς περιγράφονται στην ανωτέρω διάταξη, αποβλέπουν στην αντιμετώπιση προβλημάτων προστασίας και διαχείρισης των δασών και δασικών εκτάσεων και, συνεπώς, υπηρετούν

δραστηριότητες οι οποίες δεν αποτελούν αντάλλαγμα κάποιας ιδιαίτερης υπηρεσίας που παρέχεται στους βαρυνόμενους με αυτό κυνηγούς, αλλά δύνανται, από τη φύση τους, να ωφελήσουν αόριστο κύκλο προσώπων (πρβλ. ΣΤΕ 3293/2005 Ολομ.). Εμπίπτει, επομένως, το εν λόγω οικονομικό βάρος στην έννοια του φόρου, αποτελεί δηλ. παροχή που επιβάλλεται, όπως και οι λοιποί πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών, χάριν γενικότερων δημόσιων και κρατικών εν γένει σκοπών που αναφέρονται στην προστασία και διαχείριση των δασών, χωρίς καμία συσχέτιση με την προσφορά ειδικής αντιπαροχής, προς την οποία μάλιστα να τελεί σε σχέση αντιστοιχίας και, συνεπώς, λόγω της κατ' άρθρο 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος αρχής της νομιμότητας του φόρου, η διάταξη του άρθρου 262 παρ. 3 του ν. δ/τος 86/1969, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003, αντίκειται στο άρθρο 78 παρ. 4 του Συντάγματος, διότι δεν προβαίνει στον προσδιορισμό της ένδικης οικονομικής επιβαρύνσεως αλλά αναθέτει αυτόν στους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Η προσβαλλομένη απόφαση, εκδοθείσα κατ' επίκληση της εν λόγω διατάξεως, δεν είναι κατά συνέπεια νόμιμη, σύμφωνα με την μειοψηφήσασα αυτή άποψη και για το λόγο αυτό, ο οποίος, ως αναγόμενος στο κύρος του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου, ερευνάται αυτεπαγγέλτως, θα έπρεπε να ακυρωθεί.

10. Επειδή, περαιτέρω, η ελευθερία της σωματειακής οργανώσεως των πολιτών, που απορρέει από την κατοχυρώνουσα το δικαίωμα του συνεταιρίζεσθαι διάταξη του άρθρου 12 του Συντάγματος, περιλαμβάνει το δικαίωμα του καθενός από αυτούς να ιδρύει σωματείο, να μετέχει σε σωματείο της εκλογής του και να αποχωρεί ανεμπόδιστα από αυτό. Περιλαμβάνει επίσης την ελευθέρως καθοριζόμενη από τα μέλη του, δια του οικείου καταστατικού, οργάνωσή του, στοιχείο της οποίας αποτελεί η οικονομική συνεισφορά τους για τη λειτουργία του σωματείου. Η ελευθερία εξ' άλλου του πολίτη να μη μετέχει καθόλου σε σωματείο, που απορρέει

από τη γενική ελευθερία του ατόμου, την οποία επίσης κατοχυρώνει το Σύνταγμα (άρθρο 5), αποκλείει τον εξαναγκασμό του να προβεί στην ίδρυση σωματείου ή να συμμετάσχει σε υφιστάμενο. Εξ άλλου, εν όψει των συνταγματικών αυτών διατάξεων και της αρχής της ισότητας που κατοχυρώνεται με το άρθρο 4 του Συντάγματος, δεν είναι επιτρεπτή η θέσπιση αδικαιολόγητων προνομίων υπέρ των μελών ορισμένων σωματείων και αντικινήτρων για την εγγραφή τους σε άλλα παρεμφερών σκοπών ή για τη μη συμμετοχή σε οποιαδήποτε σωματειακού χαρακτήρα οργάνωση και, γενικότερα, ρυθμίσεων, με τις οποίες επηρεάζεται η άσκηση της ελευθερίας σωματειακής οργανώσεως και προκαλείται έμμεσος εξαναγκασμός συμμετοχής σε συγκεκριμένα ή ορισμένης κατηγορίας σωματεία. Σύμφωνα με τ' ανωτέρω και λαμβανομένου επίσης υπ' όψιν ότι η θήρα αποτελεί μορφή διαχειρίσεως του φυσικού περιβάλλοντος, είναι μεν για λόγους δημοσίου συμφέροντος επιτρεπτή η θέσπιση όρων και προϋποθέσεων χορηγήσεως άδειας θήρας, εφ' όσον όμως είναι αυτοί πρόσφοροι για την εντός του ανωτέρω πλαισίου άσκησή της και δεν προσβάλλουν την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι. Δεν συνάδουν επομένως προς τις ανωτέρω διατάξεις του Συντάγματος οι διατάξεις των άρθρων 262 παρ. 2 και 266 παρ. 4 περ. ι του ν. δ/τος 86/1969, όπως η τελευταία αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 177/1975, με τις οποίες ορίζεται, αντιστοίχως, ότι «ουδείς δύναται να λάβη άδειαν θήρας, εάν δεν είναι μέλος κυνηγετικού συλλόγου» και ότι «έκαστος κυνηγός υποχρεούται να είναι μέλος του κυνηγετικού συλλόγου της περιφέρειάς της μονίμου κατοικίας του». Κατ' ακολουθίαν, δικαιούνται να λάβουν άδεια θήρας και πρόσωπα τα οποία δεν ανήκουν σε κυνηγετικό σύλλογο ή είναι μέλη κυνηγετικού συλλόγου, που δεν περιλαμβάνεται στους συνεργαζομένους με το Υπουργείο Γεωργίας (ήδη Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων), δηλαδή στους υπαγομένους στις διατάξεις του άρθρου 266 του ν. δ/τος 86/1969 και των κατ' εξουσιοδότησή του εκδοθεισών αποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας 25234/1637/7.4-

4.5.1976 (Β' 640) και 223006/4106/16-20.7.1977 (Β' 691). Για τους αυτούς ως άνω λόγους δημοσίου συμφέροντος είναι επίσης επιτρεπτή η ύπαρξη ιδιαιτέρων οργανώσεων σωματειακού χαρακτήρα ως οι ανωτέρω συνεργαζόμενοι με το Υπουργείο Γεωργίας (ήδη Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) κυνηγετικοί σύλλογοι, οι περί των οποίων διατάξεις προβλέπουν τον αυξημένο έλεγχο τους και, ειδικότερα, για την καλύτερη εξυπηρέτηση της θήρας και για φιλοθηραματικούς σκοπούς, περιορισμούς ως προς την οργάνωση, τη λειτουργία τους, το καταστατικό τους (παρ. 7 άρθρου 266 ν. δ/τος 86/1969) το ύψος και τη διάθεση των εσόδων τους (παρ. 10 του αυτού άρθρου 266). Τούτου έπεται ότι είναι ως προς τα μέλη αυτών επιτρεπτή η θέσπιση πλεονεκτημάτων αντίστοιχων προς τους ανωτέρω περιορισμούς, υπό την προϋπόθεση ότι είναι αυτά συναφή προς τους ανωτέρω λόγους δημοσίου συμφέροντος (ΣΤΕ 3942/2001 7μ.). Ενόψει αυτών, ο λόγος ακυρώσεως με τον οποίο προβάλλεται ότι η διάκριση των κυνηγετικών σωματείων σε αναγνωρισμένα ως συνεργαζόμενα με το Υπουργείο και σε μη αναγνωρισμένα και, κατ' επέκταση, η διάκριση των πολιτών σε μέλη των μεν και των δε, αντιστοίχως, αντιβαίνει προς τα άρθρα 4, 5, 10, 12, 24 και 25 του Συντάγματος είναι απορριπτός ως αβάσιμος.

11. Επειδή, τέλος, προβάλλεται ότι η διάταξη του άρθρου 262 παρ. 3 του ν. δ/τος 89/1969, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003, κατ' επίκληση της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, θεσπίζει, κατά παράβαση του άρθρου 12 του Συντάγματος, ένα σοβαρό αντικίνητρο για τη συμμετοχή σε μη συνεργαζόμενα με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κυνηγετικά σωματεία. Τούτο δε, με το να επιβάλλει προσαύξηση του καταβαλλομένου υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ.Δ. τέλους εκδόσεως αδείας κυνηγίου κατά 44,10 ευρώ, ήτοι όχι βάσει κάποιου ισότιμου και αντικειμενικού κριτηρίου, αλλά σε ποσοστό επί της καθοριζόμενης κατ' αρθρ. 266 παρ. 10 ν. δ/τος 86/1969 συνδρομής υπέρ των συνεργαζομένων κυνηγετικών σωματείων, ως εισφορά προς

περαιτέρω διάθεση σε φιλοθηραματικούς σκοπούς, καθώς και με το να επιβάλλει εισφορά υπέρ φιλοθηραματικών σκοπών πολύ μεγαλύτερη (περίπου εξαπλάσια) της αντίστοιχης των συνεργαζομένων κυνηγετικών σωματείων, η οποία ανέρχεται, κατά τα αιτούντα σωματεία, σε 8,55 ευρώ (το ήμισυ των εξ εκάστης συνδρομής εσόδων των σωματείων αυτών κατόπιν αφαιρέσεως των προς τις κυνηγετικές ομοσπονδίες και την Κυνηγετική Συνομοσπονδία Ελλάδας εισφορών κατά τα οριζόμενα στην υπ' αριθ. 107411/3926/2004 υπουργική απόφαση). Όπως όμως προκύπτει από τις εκτεθείσες ανωτέρω διατάξεις, η έκδοση άδειας θήρας μέσω των συνεργαζομένων με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κυνηγετικών συλλόγων εξαρτάται, μεταξύ άλλων, από την καταβολή ποσού διατιθεμένου σε φιλοθηραματικές δραστηριότητες, αφού, κατά το άρθρο 266 παρ. 10 του ν. δ/τος 86/1969, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 19 παρ. 3 του ν. 3170/2003, ποσοστό 75,20% τουλάχιστον της ετησίας συνδρομής προς αυτούς (ανερχομένης, σύμφωνα με την ανωτέρω υπουργική απόφαση, σε 49 ευρώ) διατίθεται, τελικώς, από τις κυνηγετικές οργανώσεις σε τέτοιες δραστηριότητες (βλ. ανωτέρω σκ. 6). Με τη διάταξη του άρθρου 262 παρ. 3 του ν. δ/τος 86/1969, όπως ισχύει μετά την τροποποίησή της με το άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3170/2003, η έκδοση άδειας θήρας απευθείας από τις δασικές αρχές εξαρτήθηκε ομοίως, μεταξύ άλλων, από την καταβολή ποσού διατιθεμένου σε φιλοθηραματικές δραστηριότητες, προκειμένου να διασφαλισθεί η ισότητα μεταξύ των κυνηγών που αποκτούν την άδεια θήρας μέσω των συνεργαζόμενων με το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων Κυνηγετικών Οργανώσεων και πληρώνουν εισφορά σε αυτές και εκείνων που αποκτούν την άδεια θήρας απ' ευθείας από τις δασικές αρχές οι οποίοι επίσης ωφελούνται από τις δράσεις και ενέργειες των ανωτέρω Κυνηγετικών Οργανώσεων που λαμβάνουν χώρα επ' ωφελεία όλων ανεξαιρέτως των κυνηγών (βλ. την εισηγητική έκθεση της τροπολογίας-προσθήκης με την οποία εισήχθη η διάταξη του άρθρου 19 παρ. 1 του ν. 3173/2003). Με τα δεδομένα όμως

αυτά, δεν θεσπίζεται προνόμιο υπέρ των μελών των συνεργαζομένων με το Υπουργείο κυνηγετικών συλλόγων ούτε αντίστοιχος έμμεσος εξαναγκασμός των κυνηγών να μετέχουν σ' αυτούς, η δε ρύθμιση της εν λόγω διατάξεως δεν αντίκειται, ενόψει αυτού, στην διάταξη του άρθρου 12 του Συντάγματος που κατοχυρώνει την ελευθερία της σωματειακής οργανώσεως των πολιτών και ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει τα αντίθετα είναι απορριπτέος ως αβάσιμος.

12. Επειδή, κατόπιν αυτών και δεδομένου ότι οι λοιποί προβαλλόμενοι λόγοι ακυρώσεως έχουν απορριφθεί οριστικώς με την υπ' αριθ. 838/2008 παραπεμπτική απόφαση του Β' Τμήματος, η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως αβάσιμη.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει στους αιτούντες, συμμέτρως, τη δικαστική δαπάνη του Δημοσίου, η οποία ανέρχεται για μεν τους αιτούντες «Κυνηγετικός Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ν. Ηλείας», «Κυνηγετικός Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ναυπακτίας και Δωρίδας», «Σύλλογος Πολιτών Κυνηγών Ν. Μεσσηνίας», «Κυνηγετικός Σύλλογος Ν. Ερυθραίας» και «Κυνηγετικός-Σκοπευτικός Σύλλογος Πολυχνίτου Λέσβου» στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ (για την συζήτηση ενώπιον του Β' Τμήματος), για δε τους λοιπούς στο ποσό των εννιακοσίων είκοσι (920) ευρώ (460 ευρώ για την συζήτηση ενώπιον του Β' Τμήματος και 460 ευρώ για την συζήτηση ενώπιον της Ολομελείας του Δικαστηρίου).

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 22 Νοεμβρίου 2011

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Π. Πικραμμένος

Μ. Παπασαράντη

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 1ης Μαρτίου

2013.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Κ. Μενουδάκος

Μ. Παπασαράντη

ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ

Εντέλλεται προς κάθε δικαστικό επιμελητή να εκτελέσει όταν του το ζητήσουν την παραπάνω απόφαση, τους Εισαγγελείς να ενεργήσουν κατά την αρμοδιότητά τους και τους Διοικητές και τα άλλα όργανα της Δημόσιας Δύναμης να βοηθήσουν όταν τους ζητηθεί.

Η εντολή πιστοποιείται με την σύνταξη και την υπογραφή του παρόντος.

Αθήνα,

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας